

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

navrhovatele: **Ing. Bc. P. N.**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K chaloupkám 2, 106 00 Praha 10

proti
odpůrci: **Statutární město Ostrava**, IČ: 00845451
sídlem Prokešovo nám. 1803/8, 702 00 Ostrava

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změna č. 4a územního plánu Ostravy, schválená zastupitelstvem odpůrce dne 4. 12. 2024 – v části textového i grafického vymezení koridoru DK 185 – „Propojení rozvojových ploch Karolina s centrem“ a v části zařazení koridoru DK 185 – „Propojení rozvojových ploch Karolina s centrem“ mezi veřejně prospěšné stavby,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – změna č. 4a Územního plánu Ostravy, schválené zastupitelstvem odpůrce dne 4. 12. 2024, **se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší** v části grafického i textového vymezení koridoru DK 185 – „Propojení rozvojových ploch Karolina s centrem“, jakož i v části zařazení tohoto koridoru mezi veřejně prospěšné stavby.

- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 23 404 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Emila Flegela, advokáta se sídlem K chaloupkám 2, 106 00 Praha 10.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se podáním ze dne 29. 10. 2025 domáhal zrušení opatření obecné povahy – změny č. 4a územního plánu Ostravy, schválené zastupitelstvem odpůrce usnesením č. 1202/ZM2226/20 dne 4. 12. 2024, která nabyla účinnosti dne 2. 1. 2025 – a to v části textového i grafického vymezení koridoru DK 185 – „Propojení rozvojových ploch Karolina s centrem“ a v části zařazení koridoru DK 185 – „Propojení rozvojových ploch Karolina s centrem“ mezi veřejně prospěšné stavby. Uvedený koridor je vymezen na pozemcích č. X a XA v k. ú. X, které navrhovatel nabyl ke dni 12. 6. 2025. Navrhovatel uvedl, že jeho právní předchůdce J. Ž. neuplatnil v průběhu přijímání změny ÚP žádné námitky, stalo se tak však z objektivních důvodů.
2. Navrhovatel odůvodnil svůj návrh 1) nezákonností procesu projednávání napadené změny ÚP, spočívající ve včasném nevyrozumění veřejnosti o přesunu materie týkající se koridoru DK 185 z návrhu změny č. 4c do změny č. 4a, dále 2) nezákonností podkladového stanoviska č. j. MSK 618803/2022 ze dne 25. 5. 2022 k posouzení vlivů na životní prostředí, a 3) nezákonností vymezení koridoru DK 185 na pozemcích navrhovatele, spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti.
3. Odpůrce ve vyjádření ze dne 28. 1. 2026 uvedl, že pokud se týče procesu projednávání, o sloučení změn č. 4a a 4c bylo rozhodnuto již před konáním veřejného projednání a právní předchůdce navrhovatele nebyl dostatečně bdělý při hájení svých práv. Ke stanovisku č. j. MSK 61803/2022 ze dne 25. 5. 2022 uvedl, že je řádně odůvodněno a navrhovatel neuvádí, co konkrétně mělo být ve stanovisku posouzeno navíc. Závěrem uvedl, že věc byla předmětem přezkumného řízení před Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, který žádnou závadu neshledal. Navrhl, aby byl návrh odmítnut podle § 307 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), případně aby byl zamítnut dle § 101d odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. Navrhovatel v replice došlé soudu dne 19. 2. 2026 reagoval na vyjádření odpůrce a akcentoval, že ani pasivita vlastníka pozemku nezbavuje pořizovatele změnu řádně odůvodnit. Pokud se týče sloučení návrhů změn ÚP č. 4a a č. 4c, došlo k nim ještě před veřejným projednáním, avšak zastupitelstvo toto sloučení schválilo až 8 měsíců po veřejném projednání dne 4. 12. 2024.
5. Odpůrce v duplice ze dne 18. 3. 2026 setrval na svém stanovisku a souhlasil s rozhodnutím ve věci bez jednání.
6. Ze správních spisů odpůrce soud zjistil, že zastupitelstvo odpůrce rozhodlo dne 22. 6. 2022 usnesením č. 2144/ZM1822/35 o pořízení změn č. 4a, 4b a 4c zkráceným postupem. Pořizovatelem změn byl Magistrát města Ostravy. Po zajištění potřebných stanovisek byl zpracován návrh územního plánu. Konání veřejného projednání změny č. 4a bylo oznámeno

vyhláškou ze dne 4. 3. 2024 a oznámením ze dne 5. 3. 2024. Veřejné projednání se konalo dne 8. 4. 2024. Pořizovatel následně zpracoval návrh rozhodnutí o námitkách. Zastupitelstvo odpůrce dne 4. 12. 2024 schválilo sloučení změn č. 4a a č. 4c do jedné změny označené č. 4a, rozhodlo o uplatněných námitkách a vydalo změnu č. 4a ÚP. Vydání změny č. 4a bylo oznámeno veřejnou vyhláškou a změna nabyla účinnosti dne 2. 1. 2025.

7. Soud v souladu s ustanovením § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy. Ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
8. Soud se předně zabýval návrhem odpůrce na odmítnutí žaloby pro nepřípustnost dle ustanovení § 307 odst. 2 nového stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je také nepřípustný, obsahuje-li pouze důvody, které navrhovatel neuplatnil v řízení o vydání opatření obecné povahy, ač tak učinit mohl. Uvedené ustanovení však dopadá toliko na ta opatření obecné povahy, která byla přijímána postupem podle nového stavebního zákona. Nedopadá však na návrh na zrušení části územního plánu přijatého podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), což zdůvodnil Krajský soud v Praze v rozsudku č. j. 41 A 18/2024-101 ze dne 27. 9. 2024. Navíc v projednávané věci první návrhový bod obsahuje argumentaci, že právní předchůdce navrhovatele důvody v řízení uplatnit nemohl, a to kvůli procesnímu pochybení odpůrce.
9. V uvedeném prvním návrhovém bodu navrhovatel uvedl, že zastupitelstvo odpůrce původně rozhodlo o pořízení tří změn územního plánu, které byly označeny jako změna č. 4a, 4b a 4c. Změna, která se týkala předmětných pozemků navrhovatele, byla zařazena do změny č. 4c. Ještě před zahájením vlastního procesu projednání návrhu došlo ke sloučení změn č. 4a a 4c, které byly nadále vedeny pod č. 4a. Veřejnost o tomto sloučení nebyla nijak vyrozuměna a zastupitelstvo odpůrce o ní nerozhodlo. Zastupitelstvo toto sloučení schválilo až 8 měsíců po veřejném projednání dne 4. 12. 2024 (zároveň s meritorním schválením samotné změny územního plánu). Jestliže právní předchůdce navrhovatele dostal informaci, že jeho pozemků se týká změna č. 4c, neměl důvod sledovat osud změny č. 4a, která se jej netýkala. Nemohl proto také včas uplatnit námitky ohledně pozemků, které mu patřily.
10. Odpůrce k tomu pouze konstatoval, že ke sloučení obou změn skutečně došlo před veřejným projednáním návrhu změny, přičemž tato změna byla schválena zastupitelstvem 4. 12. 2024 usnesením č. 1202/ZM2226/20. Odpůrce míní, že bylo povinností právního předchůdce navrhovatele seznámit se s podobou návrhu změny územního plánu, publikovanou pro účely veřejného projednání již sloučené změny označené jako změna č. 4a.
11. Námitka navrhovatele je přípustná. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 270/2019-38 ze dne 21. 8. 2020, jestliže navrhovatel nepodá proti napadenému opatření obecné povahy včas námitky ani připomínky, nemůže sice úspěšně vznášet námitky do proporcionality přijatého řešení, avšak může před správními soudy úspěšně namítat mj. porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli fakticky znemožnil nebo významně ztížil uplatnění jeho práva

podat námitky nebo připomínky. Přesně tuto skutečnost navrhovatel v nyní projednávané věci uplatnil.

12. Pro posouzení uvedené námitky navrhovatele je důležité předeslat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy musí být podán osobou, která tvrdí své dotčení na právu, jehož je aktuálně nositelem. Není sporu o tom, že pozemky, jichž se týká napadená regulace, jsou aktuálně ve vlastnictví navrhovatele. To mu zakládá procesní legitimaci, přičemž je věcí následného soudního řízení, aby se v něm postavilo na jisto, zda a jak byl dotčen případnými procesními úkony (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 18/2026-23 ze dne 9. 4. 2026). Jestliže důsledky jednání či opomenutí jednotlivých aktérů procesu přijímání opatření obecné povahy dopadají na aktuálního vlastníka, je oprávněn namítat jejich nezákonnost. Soud zde vychází z bohaté judikatury, která konstatovala, že pasivita právního předchůdce v průběhu přijímání opatření obecné povahy, je přičitatelní jeho nástupci (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 186/2014-49 ze dne 6. 11. 2014 a č. j. 6 As 151/2019-53 ze dne 25. 9. 2020). Jestliže tomu tak je, je nutně právní nástupce oprávněn tuto přičtenou pasivitu rozporovat stejně, jako by to mohl činit jeho právní předchůdce.
13. V projednávané věci navrhovatel argumentuje, že jeho právní předchůdce nemohl vznést námitky, neboť nebyl vyrozuměn o spojení změn č. 4a a 4c územního plánu. Počítal s tím, že jeho pozemků se bude týkat projednávání změny č. 4c, a nebyl proto povinen sledovat průběh schvalování změny č. 4a. Soud se s navrhovatelem ztotožňuje v názoru, že tento postup odpůrce ztížil právnímu předchůdci navrhovatele možnost podat námitky zásadním způsobem. Soud si je sice vědom zásady *vigilantibus iura scripta sunt*, jíž se dovolává odpůrce. Uplatnění této zásady však nemůže být bezbřehé, nýbrž musí se vždy dít v kontextu principu spravedlivého rozhodování jakožto vůdčího a zásadního principu fungování soudní moci (náález Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 457/10 ze dne 18. 7. 2013) a nesmí se dostat do razantního rozporu s principy spravedlnosti a spravedlivého rozhodování (náález Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 2732/15 ze dne 12. 1. 2016). Dle názoru soudu došlo v projednávané věci k procesnímu pochybení, kdy došlo ke spojení projednávání dvou změn územního plánu, aniž o tom rozhodl zadavatel obou změn – tedy zastupitelstvo odpůrce – a aniž o tom byla jakkoli vyrozuměna dotčená veřejnost. V prostředí právního státu nelze vytýkat nedostatek bdělosti soukromé osoby za situace, kdy tento nedostatek bdělosti zapříčinil orgán veřejné moci vlastním pochybením. Soud nepřehlédl, že před veřejným projednáním byl již sloučený návrh změny č. 4a vystaven k veřejnému nahlédnutí (a to konkrétně ve dnech 5. 3 – 15. 4. 2024), nicméně soud se plně ztotožňuje s náhledem navrhovatele, že bylo dostatečně racionální a bdělé ze strany jeho právního předchůdce, sledoval-li toliko průběh projednávání změny, kde byla zařazena regulace týkající se jeho pozemku, a rezignoval na sledování změny se zcela jiným obsahem, kdy nemohl předpokládat, že dojde netransparentním způsobem ke sloučení obou procesů.
14. Za dané situace nezbývá než uzavřít, že proces přijímání napadeného opatření obecné povahy bylo ve vztahu k navrhovateli (resp. jeho právnímu předchůdci) zatížen vadou, která mu – slovy výše citovaného rozhodnutí NSS č. j. 6 As 270/2019-38 – významně ztížila uplatnění jeho práva podat námitky.
15. Protože soud není povolán „v první linii“ řešit otázku proporcionality plynoucí z věcných námitek (srov. např. rozsudek NSS č. j. 6 Ao 5/2011-43 ze dne 7. 10. 2011), nezbylo mu, než

návrhu vyhovět a napadenou změnu územního plánu v požadovaném rozsahu zrušit. Pokud by měla být příslušná úprava týkající se pozemku navrhovatele přijata, je třeba mu dát prostor pro uplatnění jeho námitek, resp. připomínek, a s nimi se následně věcně vypořádat.

16. Soud se proto nezabýval dalšími věcnými námitkami k obsahu napadeného opatření obecné povahy.
17. Žalobce mimoto namítal nepřekoumatelnost stanoviska Krajského úřadu č. j. MSK 61803/2022 ze dne 25. 5. 2022, jímž bylo vysloveno, že předmětný návrh na změnu územního plánu Ostravy není třeba posuzovat podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Soud konstatuje, že příslušné stanovisko obsahuje na str. 3 stručný popis jednotlivých složek životního prostředí vždy s konstatováním, že jednotlivé vlivy zamýšlených změn územního plánu nedosahují samostatně i ve svém souhrnu takové intenzity, aby vyžadovaly zmíněné posouzení. Navrhovatel nerozporuje tyto sice stručné, ale jasné závěry nějakými konkrétními tvrzeními, z nichž by vyplývala potřeba provádět SEA. Jak navíc správně poukázal odpůrce s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 51 A 9/2022-85 ze dne 16. 6. 2022 – v návrhu zcela absentuje tvrzení o příčinné souvislosti mezi vytýkaným pochybením krajského úřadu a právní sférou navrhovatele.
18. S ohledem na úspěšnost první návrhové námítky soud napadené opatření obecné povahy v požadovaném rozsahu zrušil dle § 101d odst. 2 s. ř. s.
19. Vzhledem k tomu, že v řízení byla procesně úspěšný navrhovatel, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud odpůrce zavázal.
20. Náklady řízení navrhovatele představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, náklady na zastoupení advokátem ve výši odměny za tři úkony při odměně 4 620 Kč za jeden úkon (úkonem je příprava a převzetí věci, seps návrhu a seps dupliky) podle § 7 bod 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., 3 x paušální náhrada hotových výdajů za tytéž úkony právní služby ve výši 450 Kč za úkon dle § 13 odst. 4 cit. vyhlášky a DPH ve výši 3 194 Kč z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku. Soud odpůrce k náhradě nákladů řízení zavázal k rukám zástupce navrhovatele podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem odpůrce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. května 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje